

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2011/07/370

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellante], woonachtig te Bussum, gericht tegen het besluit van de examencommissie voor de premasteropleiding Philosophy of Management and Organizations ('Filosofie in Bedrijf') van de Faculteit der Wijsbegeerte, verweerster, om niet het totaal aan studiepunten dat appellante in Utrecht voor een vergelijkbare opleiding heeft behaald, over te nemen.

I. Loop van het geding

Appellante heeft op 15 november 2010 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster d.d. 8 november 2010. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 24 november 2010 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met de studente nagaat of een minnelijke schikking van het geschil (= heroverweging van het besluit) mogelijk is. Verweerster heeft appellante hiertoe tijdig uitgenodigd. Een minnelijke schikking is niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft vervolgens op 7 januari 2011 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 22 februari 2011.

Appellante is in persoon verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door [voorzitter Examencommissie] en [secretaris Examencommissie].

Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting, gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante heeft in Utrecht de premasteropleiding Filosofie in Bedrijf gevolgd. Een vergelijkbare premaster en master Filosofie in Bedrijf kan behalve in Utrecht alleen aan de VU worden gevolgd. De faculteiten Wijsbegeerte van beide universiteiten werken samen voor de masteropleiding. De samenwerking betreft niet de premaster.

De Universiteit Utrecht (UU) beëindigde de premasteropleiding per september 2010. Studenten van de premasteropleiding konden hun opleiding vervolgen aan de VU. Appellante heeft daartoe op advies van de UU contact gezocht met de VU 'over de erkenning van reeds voltooide onderdelen, alsmede over de nadere invulling van nog niet voltooide onderdelen'. Op 3 mei 2010 is haar geantwoord door verweerster. Daaruit heeft appellante begrepen dat voor het vaststellen van het studieprogramma wordt uitgegaan van het aantal studiepunten dat appellante al aan de UU had behaald. Voor de resterende punten wordt een voorstel gedaan. Ook de UU zelf lijkt dit zo te interpreteren.

Op 25 september 2010 laat verweerster echter weten dat appellante nog vier vakken moet volgen. De nog af te ronden vakken hebben gezamenlijk een zwaardere studielast dan de 15 EC die appellante niet meer in Utrecht kon halen. Het aanvullende programma is gebaseerd op inhoudelijke omissies, gezien vanuit het standpunt van de VU.

Verweerster heeft appellante vrijstellingen toegekend op grond van de resultaten die zijn behaald aan

de UU. Op inhoudelijke gronden, maar ook op grond van het aantal reeds behaalde aantal studiepunten, is door verweerster vastgesteld dat appellante nog een programma van 21 EC moeten volgen om aan de toelatingseisen voor de masteropleiding te voldoen. Verweerster tekent daarbij aan dat de eenheden in UU een omvang van 7,5 EC hebben en aan de VU 6. Dat is mede een oorzaak voor de studielast die groter is dan appellante verwachtte.

III. Standpunten van partijen

Appellante zet uiteen dat zij tijdig voor de beëindiging van de opleiding in Utrecht informatie over het vervolg van de opleiding aan de VU in de premaster heeft gevraagd. Het antwoord van verweerster kwam overeen met wat appellante had verwacht: de resterende studiepunten van het premasterprogramma zou zij aan de VU kunnen behalen. Het uitgangspunt daarbij was het aantal studiepunten dat zij reeds had behaald aan de UU. In september liet verweerster echter weten dat niet zozeer het aantal nog te behalen studiepunten van belang was voor het bepalen van het aanvullende VU-programma, maar de inhoud van nog ontbrekende onderdelen. De behaalde studiepunten werden op deze wijze 'geherwaardeerd'. Daarmee zou het totale premasterprogramma 66 in plaats van 60 EC bedragen.

Verweerster geeft in haar verweerschrift van 7 januari 2011 te kennen dat vrijstellingen alleen worden gegeven als de elders bestudeerde stof inhoudelijk overeenkomt met hetgeen aan de VU wordt gedoceerd. Het premasterprogramma van de UU wijkt enigszins af van het VU-programma. Dat leidt ertoe dat studenten die van de UU komen nog een aantal studieonderdelen extra moeten volgen. Ter verduidelijking wijst verweerster er op dat de UU en de VU niet samenwerkten bij het aanbieden van de premasteropleiding Filosofie in Bedrijf. De samenwerking gold uitsluitend voor de masteropleiding.

IV. Overwegingen van het College

Het College van Beroep voor de Examens stelt vast dat de opvatting van verweerster ten aanzien van het verzoek van appellante tot het geldig verklaren van de in Utrecht behaalde studiepunten op zich correct is geweest. Volgens deze opvatting is voor het toekennen van vrijstellingen de inhoud en niet het aantal behaalde studiepunten van doorslaggevende betekenis. De aan appellante toegezonden beslissing van 3 mei 2010 is echter niet op die wijze tot stand gekomen. Daar is primair sprake van een vergelijking in studiepunten en niet van een inhoudelijke waardering van afgeronde vakken. Pas op 25 september 2010 ontvangt appellante voor het eerst bericht van verweerster, waaruit expliciet blijkt dat bij het vergelijken van de behaalde vakken de inhoud zwaarder weegt dan het aantal behaalde studiepunten. Appellante mocht er derhalve op vertrouwen dat zij kon volstaan met het volgen van een programma van 15 EC om de premasteropleiding af te ronden.

Het College heeft van verweerster begrepen dat appellante de enige student uit Utrecht is die een verzoek tot inpassing in de premaster heeft gedaan. Het gevaar voor precedentwerking is daarom non-existent.

Het College wijst er op dat de onderwijseenheden aan de VU een omvang hebben van 3 EC of veelvoud daarvan. Het aan appellante aan te bieden programma zal zo veel mogelijk moeten passen binnen de 15 EC die appellante nog moet voltooien. Een (zeer) geringe overschrijding van het aantal EC zal appellante moeten dulden als de inhoud van het programma daartoe aanleiding geeft.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep gegrond en vernietigt de bestreden beslissing. Het College draagt de examencommissie op opnieuw een beslissing te nemen op het verzoek van appellante met inachtneming van de overwegingen van het College en wel binnen vier weken na het bekend maken van deze uitspraak.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 10 maart 2011 door prof. mr. L.H. van den Heuvel, voorzitter, prof. dr. L.H. Hoek, mw. drs. T. Mekking, prof. dr. H.A. Verhoef, mw. E. Ketelaars, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

Was getekend,

prof. mr. L.H. van den Heuvel
voorzitter

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 41,-.